

הכלה שלנו כידוע היא מטפלת קבוצת פעוטים קטנה,
לכן אביא לפניכם סיפור קטן ממקום עבודתה

כל ערב כאשר מראה השעה 10 השעון,
נכנס איזה הורה לשינה בפעוטון,
כי לא יכולים לעזוב את הקטנים במשך הלילות,
כי לא תשמע אותם השומרת לבכות,
הגעת לשם ואתה מציע את המיטה,
שוכב לישון ובלבך תפילה,
שרק הלילה יהיו שקטים
ולא יתעוררו משנתם החביבים!

אך בדיוק כשאתה נמצא על סף התרדמת
והנה לאזניך מגיעה צעקה
אתה קופץ מנומנם מתנדנד על רגליים
ומרגיע את הפעוט בלטיפה או כוס מים.
פעם בהגיע תורי שמעתי דברים,
שלפי דעתי באו מחדר הקטנים
נגשתי במהירות להשקיט את המהומה
אך עצרתי ליד הדלת והקשבתי לשיחה.
אמרה נטע, בת סדרנית העבודה:
"יהיה סידור קשה בשבוע הבא
כי חוה שלנו אז לא תעבוד
וצריכים מישהי ל- 6 שמניות"
"אבל מדוע לא תעבוד אצלנו חוה?"
שאלה בהתענינות רבה נעמה.
"כי חוה תתחתן" ענתה לה נטע מהר
"והיא תעבוד לחדר אחר,
כמו כמעט כל האבות והאמהות ממש".
"אבל עם מי חוה תגור בחדר החדש?"
שאלה דפנה ויאיר ענה אחת ושתיים.
"עם שלמה שתמיד לוקח אותנו על האפניים".
"שלמה הוא בחור אייזן בטון"
השמיע פתאם את קולו איילון.
"הוא תמיד מתקן לנו את הצעצועים,
לא חשוב כמה שאנחנו שוברים".
"הוא משחק נפלא בכדור" הוסיף יאיר בהתלהבות
"לילדים הגדולים נותן שעורי התעמלות,
הוא אלוף באתלטיקה קלה
בוודאי ילמד אותנו כשנהיה בכיתה".
"גם חוה יודעת לרוץ נורא מהר
תמיד משיגה אותי ומכניסתי לתוך החצר".
כך אמרה נטע השובבה, האוהבת לברוח
והוסיף לזה גם איילון האפרוח.
"לרוץ חוה למדה בבית החולים"
"וגם למדוד חום לנקות אוזניים ולתת שמן דגים"

דפנה אמרה: "היא אף פעם לא מכריחה
לאכול דברים שאני לא רוצה,
כי כשהיתה בעצמה פצפונת
לא נתנה לאמה להכריח הקטנטונת
לאכול מאכלים עליה לא אהובים
ואימה על אמה בדברים נוראיים"
"חוה יודעת גם כן שירים הרבה"

מספרת נעמה "ואם אנו יושבים על הסיר יפה
היא מספרת לנו עוד ועוד,
שאנחנו שוכחים כלל מה צריך לעשות",
יאיר אמר: "בוודאי יעשו להם נשף גדול
ויתנו המון ממתקים לאכול,
כל ההורים ילכו כמובן למסיבה
ואותנו ישכיבו לתו המיטה
גם אנו רוצים לברך אותם ולתת נשיקות
כי אנו אוהבים את חוה מאד מאד!"
כך התרעמו כולם במקלה, אז אני נכנסתי
לתוך השיחה,
והבטחתי להם שאמסור אני בשמם
את האיחולים הלבבים ביותר מכולם,
בזה חוה ושלמה מזל טוב מהפעוטים.